

Arrest

nr. 125 382 van 10 juni 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van de verwerende partij van 23 april 2014.

Gelet op de beschikking van 28 april 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CHATCHATRIAN, die loco advocaat S. MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gezien de beschikking van 19 mei 2014 met toepassing van artikel 39/76, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet.

Gezien de replieknota van de verzoekende partij van 27 mei 2014.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Verzoeker vraagt voor de derde maal asiel aan. Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij het arrest van de Raad nr. 98 368 van 5 maart 2013 omdat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is. Verzoekers tweede asielaanvraag werd door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging genomen.

Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag bijgevolg, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

In zijn derde asielaanvraag beroept verzoeker zich nog steeds op de asielmotieven die hij tijdens zijn eerste asielaanvraag heeft aangehaald.

De Raad stelt vast dat verzoeker bij zijn eerste asielaanvraag ongeloofwaardige verklaringen aflegde waardoor aan zijn relaas geen geloof werd gehecht.

Verzoeker brengt bij zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen aan. Bijgevolg blijven de vaststellingen uit het arrest van de Raad nr. 98 368 van 5 maart 2013 volledig overeind.

Verzoeker beroept zich bij zijn derde asielaanvraag op het feit dat hij destijds lid was van de Baathpartij en om die reden in 2004 verplicht ontslag moest nemen uit zijn functie als bediende bij het ministerie van Sport.

De commissaris-generaal hecht hier echter geen geloof aan omdat verzoeker deze functie nooit eerder vermeldde en omdat hij bij zijn derde asielaanvraag aanvankelijk uitdrukkelijk verklaarde dat de veiligheidstoestand in Irak de enige reden was waarom hij niet naar Irak kon terugkeren.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het feit dat een asielzoeker voor de eerste maal gegevens aanhaalt die in een vorige asielaanvraag niet aan bod zijn gekomen niet wegneemt dat deze elementen waarachtig kunnen zijn.

De Raad is echter van oordeel dat verwacht mag worden dat verzoeker deze functie zou vermeld hebben bij zijn eerste asielaanvraag. Bovendien antwoordde verzoeker bij zijn derde asielaanvraag op de vraag wat voor werk hij tussen 1997 en 2004 had gedaan enkel dat hij in een hotel en als imker en bakker had gewerkt.

Verder stelt verzoeker dat de informatie over de veiligheidstoestand in Irak die de commissaris-generaal bij zijn beoordeling heeft gebruikt al dateert van september 2013 en bijgevolg niet meer actueel is. Verzoeker haalt in zijn verzoekschrift het ambtsbericht Irak aan van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van december 2013 waaruit blijkt dat er in Centraal- en Zuid-Irak sinds de geweldtoename iedere week tientallen bomaanslagen en ongeveer vijf zelfmoordaanslagen plaatsvinden, er bij elke zelfmoordaanslag tientallen doden en gewonden vallen en er wekelijks ook tientallen mensen worden doodgeschoten.

De Raad stelt vast dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat Irak in de periode van april tot augustus 2013 een gevoelige toename kende van geweld. Deze toename liet zich, weliswaar in mindere mate, eveneens voelen in het Zuiden van Irak. De opstoot van het geweld heeft een nadrukkelijk sektarisch karakter. De conclusie van de informatie in het administratief dossier luidt dat het onvoorspelbaar is of deze opstoot van geweld een kortstondige heropflakking dan wel de voorbode van verdere escalatie is.

Gelet op al deze informatie is het voor de Raad onmogelijk om zich een actueel en correct beeld te vormen van de situatie in Irak.

Gelet op het voorgaande lijkt verzoeker niet in staat om aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, in geval van terugkeer naar Irak.

Echter, gelet op het gebrek aan actuele informatie over de veiligheidssituatie in Irak dient de bestreden beslissing vernietigd te worden voor wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Verwerende partij maakt op 23 april 2014, door een verzoek tot horen in te dienen, kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

Verwerende partij brengt per drager op 23 april 2014 door middel van een aanvullende nota de volgende nieuwe elementen ter kennis aan de Raad: de COI Focus Irak “De actuele veiligheidssituatie in Centraal en Zuid-Irak” d.d. 21 maart 2014.

Bij beschikking van 19 mei 2014 werd verzoekende partij conform artikel 39/76, § 1, zevende lid van de vreemdelingenwet verzocht om binnen de acht dagen haar bemerkingen mee te delen inzake de nieuwe elementen en het standpunt van de commissaris-generaal omtrent de weerslag die deze nieuwe elementen hebben op de mogelijkheid tot de toekenning of het behoud van de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij aangetekend schrijven d.d. 27 mei 2014 heeft verzoekende partij haar replieknota aan de Raad overgemaakt waarin zij haar bemerkingen mededeelt aangaande het intern vestigingsalternatief in Zuid-Irak.

Teneinde hierover een oordeel te kunnen vellen, komt het passend voor de beide partijen hieromtrent te horen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De debatten worden heropend.

Artikel 2

De partijen worden hierbij opgeroepen om te verschijnen op de openbare terechtzitting van 27 juni 2014 om 10.30 uur.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juni tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS